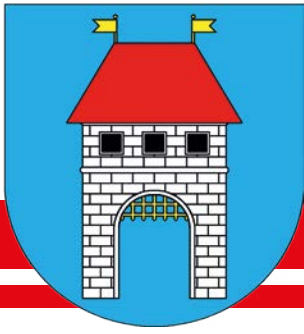

ŠKVORECKÝ ZPRAVODAJ

Oficiální čtvrtletník městyse Škvorec pro Škvorec a Třebohostice

Etnoložka tělem i duší

Chceme vám na stránkách Škvoreckého zpravodaje představovat místní obyvatele, jejichž věhlas překračuje hranice městyse. Pavlína Brzáková žije ve Škvorci již čtrnáct let. Věnuje se řadě činností, nejvíce je však známá jako autorka řady knih. Už před samotným rozhovorem jsem čekal, že jeho téma

bude takové spirituálně vánoční. A nemýlil jsem se, výborně se hodí do vánočního vydání Škvoreckého zpravodaje, v němž vás nechceme jen informovat o kanalizaci, odpadech a stavebních pracích v městysi, ale i trochu navodit atmosféru navzdory těžké době. Mimochodem: Pavlína Brzáková je manželkou Jolyona Naegeleho,

který je známý především starším ročníkům z rádia Hlas Ameriky.

Jste pedagožka, cestovatelka, redaktorka, publicistka, etnoložka a spisovatelka. Jak se tyto aktivity doplňují, respektive co vás nejvíce baví?

Baví mě všechno, ale na jaře několik činností z mého repertoáru náhle ubylo. Cestovat, kam bych chtěla nejde a moje redaktorská práce skončila, rozhodla jsem se pro změnu. Víc času trávím s dětmi, protože učím na základní škole, kde se moje spisovatelství prolíná s praxí. Poslední knihu jsem totiž tvořila s hercem a improvizátorem Jaroslavem Duškem a jedním z témat, jimž se kniha věnuje je právě vzdělávání. Má název První dotek – styk s nekonečnem a vyjde před Vánocemi. Jinak můj původní obor etnologie je taková červená nit, která se táhne vším, co vytvářím. Být etnologem pro mě znamená víc než

pracovat v muzeu. Etnolog zkoumá vše, co je kulturně jiné, co se od nás odlišuje, a to lze dělat i poněkud osaměle na volné noze. Etnolog vytváří mosty mezi kulturami, je zvědavý a rád poznává. Dá se říct, že etnoložkou jsem tělem i duší, ať již dělám cokoli.

Proč jste se začala věnovat Sibiři a jejím kulturám? Opakovaně jste tam jezdila a mnoho zažila.

Už si přesně nepamatuji, kde byl ten první impuls. Jestli kniha Dcera slunce, naplněná sibiřskými pohádkami, nebo kniha Ocelový dráp, kterou jsem v knihovně objevila po prastrýci. Rozhodně to byly deníky legionářů, kteří bojovali během první světové války a občanské války v Rusku, do nichž jsem se nořila ještě

Pokračování na str. 2

Vážení spoluobčané,

je neuvěřitelné, jak rychle čas běží, ale tímto osmým vydáním Škvoreckého zpravodaje uzavíráme již jeho druhý ročník. Snažíme se vám v něm přinášet nejen aktuální informace o dění v našem městysi a o plánech na jeho další rozvoj, ale i rozhovory se zajímavými lidmi spojenými se Škvorcem nebo Třebohosticemi. Nejinak je tomu i v tomto čísle, kde hned úvodní rozhovor věnujeme Pavlíně Brzákové, se kterou jsem si povídal o jejích cestách, psaní knih a mnoha jejích dalších aktivitách.

Místo tradičního kaleidoskopu jsme pro vás připravili ohlédnutí za událostmi a hlavními akcemi, které se v našem městysi konaly v posledních dvanácti měsících. Již několikrát jsme na stránkách zpravodaje prezentovali aktivity Škvoreckého florbalového oddílu. Tentokrát vám chceme v rámci seriálu o místních sportovních oddílech přiblížit tento sport více. Třeba budete mít chuť své děti do oddílu Florbal Škvorec přihlásit, tak ať víte, co je čeká. Přeji vám hezké čtení v nadcházejícím adventním čase, klidnou přípravu Vánoc, hezké svátky s vašimi blízkými a vše nejlepší do nového roku. Asi všichni si hlavně přejeme, aby nás v něm epidemie a z ní plynoucí problémy konečně opustily. V podobném duchu se nese i (nejen) vánoční přání nové hejtmanky Středočeského kraje Petry Peckové.

Jan Dryák

Nejen vánoční přání paní Petry Peckové do Škvorce a Třebohostic

Zeptali jsme se nové hejtmanky Středočeského kraje, co by si přála do nového roku pro sebe i pro nás a jaké má nejbližší plány.

Já vím, že to může znít jako fráze. Ale já to tak nevnímám, pro mě to nejsou prázdná slova. Já bych si prostě přála, aby se svět zase vrátil k normálu, na který jsme byli zvyklí posledních dvacet let a abychom byli zdraví, mohli normálně fungovat, setkávat se, smát se na sebe bez roušek, obejmout se, abychom mohli jít za svými babičkami a dědečky, mohli je potěšit, chytnout za ruku a políbit je. Aby se děti mohly učit ve školních lavicích mezi spolužáky a jít pak na kroužky. Aby fungovala divadla a byly koncerty, aby nám umělci mohli přenášet zážitky a emoce, aby podnikatelé mohli vyrábět, prodávat, obsluhovat své zákazníky, aby všichni ti, co o práci přišli, získali novou a finančně se zase zvedli. A zdravotníci aby si už konečně odpočinuli.... Asi bych mohla pokračovat. Možná to tak cítíme všichni. A ty nejbližší plány pracovní? Musíme se seznámit dobře s veškerou krajskou agendou, vytvořit s kolegy funkční

týmy, které budou schopné efektivně a kvalitně pracovat a řídit dobře náš kraj. Ten se bude bohužel potýkat s tak obrovským poklesem peněz, že bude jen na základní věci. Kraj už nebude hospodařit s více než 10 miliardami, ale budeme mít zhruba 8,6 miliardy. Na všechno. Na celý provoz kraje. Bude to takový krizový management na druhou. Covidový a finanční. Ale zvládneme to a vše se v dobré obrátí.

Víme, že kromě nové role vedení kraje, jste také matka dvou školou povinných dětí. Vzhledem ke všem povinnostem, stihnete vůbec ještě nějaké vánoční přípravy? Nebo si místo pečeni raději trochu zaspoutujete? Všechno se přece stihnout nedá. A to nemluvíme o domácí výuce.

Dceři je šestnáct a synovi jedenáct. Děti jsou skvělé. Jsou to parťáci, jsou samostatné, pomáhají mi a je s nimi ještě navíc legrace. Domácí výuku zvládají bez problémů. Nicméně začátky nebyly jednoduché, muselo si to sednout. A když se na podzim, po opětovném zavření škol, zase hledala hesla do všech možných digitálních zařízení a on-line skupin, myslela jsem, že vyletím z kůže.

Asi jsem nebyla sama, určitě to tak bylo u mnoha rodin. Vánoční přípravy nijak nehorším. Už léta se snažím být v klidu a nešít z toho. Vánoční cukroví je na moji mamince. Peče s dětmi. A pak na nás prská, že všechno cukroví ještě před Vánocemi hned sníme, takže pečte druhé kolo a pak zase dostaneme kapky, že to nikdo nejí a cukroví zbyde. To je takový každoroční milý rituál. Jinak já pečtu ráda, ale musím na to mít čas. Jak jsem v presu, nemám z toho radost. A sportovat se snažím. Přece chcete mít hejtmanku ve formě. Dnes jsem byla běhat s dětmi. Jely vedle mě na kole. Špačkova celou cestu a v cíli suše poznamenaly, jestli nechci jít raději do práce. Protože to mají klid. Obecně samozřejmě ani na sport teď nemám čas. Ale v prosinci zase začíná Adventní běhání, běžecká výzva, kdy musíte celý advent běhat minimálně půl hodiny denně, uběhnuté kilometry se načítají do aplikace a vyběhané peníze jdou na charitativní účely. Tak to se těším. Ráda spojuji příjemné s užitečným.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám odpočinkové a radostné Vánoce se svými nejbližšími.

I já přeji všem Škvorečákům zdraví, klid, vyrovnanost a pozitivní mysl. Nejen o Vánocích.

Autor: Alena Dryáková

O Petře Peckové se všeobecně ví, že několikrát obhájila pozici starostky nedalekých Mnichovic, takže problematiku správy obcí zná do detailu. Proto od ní řada Středočechů bude mít velká očekávání. My jí přejeme, aby se jí i celému týmu dařilo celý kraj rozvíjet. K tomu jí ostatně můžeme pomoci i my všichni, když se budeme dobře starat o místo, kde žijeme.

před sametovou revolucí v čase, kdy jsem studovala gymnázium a dělala středoškolskou badatelskou práci. Po gymnáziu jsem chtěla studovat archeologii, kam jsem se nedostala, ale přijali mě na etnografii, na obor, o němž jsem téměř nic nevěděla. A hned po přijetí na Univerzitu Karlovu následovala cesta na Sibiř, v době, kdy se rozpadal Sovětský svaz. A pak přišlo dalších osm cest. Jižní Sibiř jako nádherná mrazivá krajina v zimě, Sajanské hory, centrální Sibiř a měsíce strávené v prostředí kočovných pastevců Evenků. Občas jsem si sáhla na dno svých sil. Po dvousetkilometrovém putování tajgou po spáleništi, kdy potoky byly vyschlé, jsem zakusila tři dny bez vody a více než týden bez jídla, začala napadení medvědem a v rozvodněné řece daleko od vesnice v peřejích přišla o všechno kromě svého života. Do těch vzpomínek se ráda vracím, hlavně v posledním čase. Přitom listuji v knize, která mi v roce 2000 vyšla na Sibiři a ráda bych tam vydala knihu další.

Čím může být sibiřská kultura přínosem nebo inspirací pro Čechy?

To je složitá otázka, kterou bych možná zodpověděla po první cestě, ale teď, po téměř třiceti letech, už daleko hůře. Cokoli teď vypustím z pusy, bude znít povrchně. Navíc, co je to sibiřská kultura? Divoký les? Nikdy jsem nezažila něco podobného. Síla divokého lesa je cosi nepopsatelného. V tajze probouzí své instinkty a žijete okamžikem, který je právě teď. Jdu lovit, lovím. Bude dobrý lov? Když je dobrý lov, znamená to dostatek jídla. Zárukou úspěšného lovu je dobrý pes. Bez dobrého psa se loví těžce. A pak dobrý přítel. Lidé v tajze si nelžou. Proč by to dělali? A láska. Něco jiného, než známe... Láska je, že dostaneš k sobě nějakého člověka. Ten člověk je tvůj. Protože je to tvůj člověk, snažíš se ho poznat. A když ho poznáš, učíš se s ním žít. A pak s ním žiješ. To je láska. Evenkové se mi vždycky smáli, když jsem jim vyprávěla, co se u nás myslí láskou. Láska je, že se staráš o svoje lidi a nikdy je neopouštíš.

Byla jste ale i v Peru.

Byla. Byla to zkouška, jestli se můžu zakoukat do jiné země, než je Sibiř. Líbilo se mi ve městě Cusco. Pupek světa mezi vysokými horami. Jen jsem vystoupala na jeden kopec nad městem a hned jsem uviděla šamana, který dělal obřad uctívání slunce. Svítalo. Přizval mě, hvízdal mi nádhernou melodii do pravého ucha. Bylo tam hezky. Šla jsem také na ranní mši do kostela na náměstí, kam turisté nemohli. Nechtěli mě dovnitř vpustit. Řekla jsem tedy: „Yo soy catolico.“ A vpustili mě. Krásnější mši jsem nikdy nezažila. Sledovala jsem hlubokou víru Peruánců a dýchl na mě zvláštní ryzí svět. Bydlela jsem v hotelu, jehož základy tvořilo Inky

položené obrovité zdivo z balvanů. Byla jsem okouzlená... Ale nebylo jen Peru, navštívila jsem Kostariku, Čínu, žila dva roky v Kosovu na Balkáně. Mezitím jsem vždy odjela na Sibiř nebo do Česka s přáteli pozvala sibiřské šamany, protože mi tahle krajina chyběla nejvíce.

Kolik jste již napsala knih?

Počkejte, nenosím tuhle cifru v hlavě. Asi šestnáct, několik z nich jsou většími dílem spolupráce.

Zaujalo mě, že jste jako spoluautorka napsala i dvě knihy o Květě Fialové. Bylo to něco jako herecké vzpomínání?

To ne, bylo to o radosti v životě a taky o tom, že štěstí znamená rozhodnutí. Že na všechno, co člověk prožívá, se dá dívat z té lepší stránky. Prostě číše není poloprázdna, ale poloplná. Něco v tomhle smyslu. Setkávání se s paní Květou bylo skvělé, vždycky jsem k ní přišla promrzlá a hladová, protože jsme natáčely hlavně v zimě. A pokaždé na mě čekala úžasná houbová polévka, hustá, že v ní stála lžice. A červené víno, jednou dokonce šampaňské. Dlouho mi trvalo, než jsem pochopila, že Květa není porcelánová panenka, která se hrubějším zacházením rozsype. Byla úžasně silná. A teď, když mi přibývají léta, si umím díky ní představit, že se dá příjemně stárnout, že už vás nic nedrží, nedrtí, že jste volní... Takže ne herecké vzpomínání, ale pořádná dávka prozření, že to, jak žijeme, je úplně naše věc a nikomu do toho nic není. A že to máme dělat tak, jak umíme nejlíp. Květa také přijala mé pozvání, když v červnu roku 2009 světil dub za Škvorcem na křižovatce polních cest u Sv. Donáta sibiřský šaman Sjurjun-Dugar Očur-oolovič

Ooržak. Pentličky, které na větve dubu přivázala, jsou vybledlé a natné opršelé, ale visí na něm dodnes.

Napsala jste také dvě knihy s Jaroslavem Duškem, nyní vychází třetí. Jak a proč jste navázali autorskou spolupráci?

Toužev dávalověku. Možná v roce 1998 se objevil v mé garsonce na Smíchovské filmový štábem, který měl co dělat, aby se do ní vešel. Jaroslav natáčel komponovaný pořad o šamanismu. Dozvěděl se o mně, že jezdím na Sibiř a že jsem viděla šamanské obřady a že mě zajímají. Později také přečetl moji knihu o šamanovi nazvanou Dědeček Oge a napadlo ho, že by ji namluvil na CD, což se stalo až o deset let později. V té době také dostala nápad jeho žena Iveta, že podle knihy Dědeček Oge udělá rodinné představení, které se již čtvrtý rokem hraje v Divadle Kampa. S Jaroslavem jsme napsali tři knihy. Je skvělý vypravěč a v tomto ohledu je pro mě velkou inspirací.

Jednu knihu jste věnovala i bylinkám.

To není vlastně moje kniha, ale bylinářské znalosti Vládi Vytásky, kterému jsem pomohla dostat je do knižní podoby. Na oplátku jsem se pak dozvěděla informace o léčivých účincích bylin. Jsem šťastná, že když vyjdu ven a rozhlédnu se, tak už vím, co kolem nás roste a za jakým účelem mohu kdejakou kytičku použít. Kniha o bylinkách se jmenuje Můj bylinkový svět, vyšla nedávno a je tuž k máni.

Je nějaké společné motto všech vašich knih?

Okouzlení divokou přírodou, touha po osobní svobodě, každodenní dávkování radosti nebo stav štěstí jako rozhodnutí. Každá knížka má tyhle substance v sobě jako koření, myslím, že při podrobnějším rozboru zjistíte, že – ať jsou o čemkoliv – „chutnají stejně“.

Děkuji za rozhovor
Jan Dryák

inzerce

Soukromá mateřská školka Andělská

Poskytujeme individuální výuku vedenou profesionálními lektory s mnohaletou praxí s důrazem na laskavý přístup k rozvoji talentů každého jednotlivce.

Příjemné prosluněné prostory v rodinné vile v Újezdu nad Lesy u Klánovického lesa s velkou klidnou zahradou a vlastním dětským hřištěm poskytují harmonický rámec pro výuku v naší Soukromé mateřské školce s prvky výuky lesní školky. Vyučujeme v malých skupinkách - třídy po 4 - 6 dětech.

Zápis na
nový školní
rok zahájen

Email:
info@andelska.cz
Telefon:
777 515 515
Adresa:
Čenovická 1085,
Praha 9 - Újezd nad Lesy

**Soukromá mateřská
školka Andělská**

ČESKO-ANGLICKÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ŠANCE PRO ROZVOJ VAŠEHO DÍTĚTE

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ S MOŽNOSTÍ NÁVŠTĚVY VE VYUČOVÁNÍ

25. 11. 2020
20. 1. 2021

Prosíme, dejte nám vědět,
kapacita návštěv je
v současné době omezená.
Individuální návštěvy dle
dohody.

www.sofiaschool.cz
info@sofiaschool.cz
TEL: 775031603
Jirny, Navrátilova 69

ČÍM JSME JINÍ?

- máme 8 hodin týdně anglického jazyka od 1. třídy (výuka vybraných předmětů v Aj), nezatežujeme rodiny náročnou domácí přípravou
- máme nízký počet žáků ve třídě
- rozvíjíme logické myšlení žáků
- vyučujeme interaktivně, moderně a s radostí z úspěchu
- nabízíme mnoho odpoledních kroužků
- máme zkušenosti s distanční výukou
- sídlíme v přírodním prostředí u rybníka a lesa

Pro škvorecký florbalový oddíl není prioritou výsledek na turnaji, ale osobní a sportovní růst každého hráče

V minulém čísle Škvoreckého zpravodaje jsme vám představili škvorecký florbalový oddíl. Fungují zde ale i menšinové sporty, které mohou být zajímavou alternativou k těm masovým. Jedním z nich je florbal. Byť je název podobný fotbalu, sport samotný je úplně jiný a podobá se spíše hokeji. Florbal se ve Škvorci hraje už asi 10 let a jeho účastnická základna tvořená převážně místními dětmi se postupně rozšiřuje. Tento relativně mladý atraktivní sport v krátkém rozhovoru přiblížil šéftrenér místního oddílu Florbal Škvorec Oldřich Kolovratník.

Na úvod nám prosím krátce představte florbal. Především: jaký je rozdíl mezi florbalem, hokejbalem a pozemním hokejem? Mnoha lidem se tyto sporty pletou.

Florbal je kolektivní dynamický sport, který se hraje v hale nebo tělocvičně. Hráči v poli používají florbalové hole a snaží se jejich pomocí umístit malý plastový míček do soupeřovy branky. V ní chytá brankář, který hůl nemá a může míčky zastavovat celým tělem. Florbal se může plést s hokejbalem nebo pozemním hokejem. Stručně

vysvětlím rozdíl. Hokejbal je v podstatě hokej bez ledu a puku – hraje se s míčkem a s hokejkami a ve skoro hokejové výstroji, tzn. hraje se “do těla”, většinou na asfaltu, či betonu. Naproti tomu pozemní hokej má původ v Anglii a tradičním povrchem je tráva. Hraje ho 11 hráčů na každé straně – používají se speciální dřevěné hole a plastový míček, výstroj mají hráči spíše fotbalovou, “do těla” se téměř hrát nesmí. To je podobné s florbalem. Co se týká názvu florbal, jde o odvozeninu z anglických slov floor – podlaha a ball – míč. Florbal je relativně mladý sport. V Česku

Jak často a kdy jsou tréninky?
Tréninky probíhají ve škvorecké sokolovně. Všechny tři kategorie mají trénink každou středu mezi 16:00 a 19:00. Kromě tréninkových hodin nabízíme účast na florbalových turnajích pořádaných Floorball Academy, které v letošním roce proběhnou většinou v Říčanech. O prázdninách pořádáme ve Škvorci pravidelně sportovní příměstský tábor Sportkemp, který není zaměřen jen na florbal. Snažíme se na něm dětem představit i další sporty. Aktivně nám jako instruktory pomáhají i uvalští skauti. Letos jsme také jednu noc přespávali v tělocvičně,

se hraje od přelomu 80. a 90. let, celosvětově od 70. let 20. století.

Kdy byl florbalový oddíl ve Škvorci založen?

I ve Škvorci je florbal mladým sportem. Neexistuje zde ale jen jeden oddíl, který by zastiňoval všechny tréninky. V sokolovně začali s florbalem muži asi před 15 lety a nyní zde hrají 2 nezávislé mužské party. Historie dětských kroužků florbalu na místní základní škole sahá někam do roku 2010, kdy s nimi začínal kolega Richard Šlouf. Ten také jednu hodinu starších žáků stále vede. Pod názvem Florbal Škvorec připravujeme tréninky pro děti od roku 2018. V současné době jsme se partnersky spojili s projektem Floorball Academy, který působí v Praze a jejím okolí.

Jakou má váš oddíl členskou základnu?
Budu nyní již hovořit jen za Florbal Škvorec/Floorball Academy. Nyní nabízíme 3 tréninkové hodiny. Věnujeme se dětským kategoriím 1. - 3. třída, 4. - 5. třída a nově jsme letos přidali i 6. - 9. třídu. Není to ale striktní, umíme vyjít vstříc rodičům. V současné době u nás trénuje okolo 40 dětí.

Hrají ve vašem oddílu jen děti?
Ano, jsme dětský oddíl. Jsme rádi, že se nám povedlo rozšířit záběr i na starší žáky. Také bych měl upřesnit, že jsme čistě chlapecký oddíl.

Vypadá to, že jste takový pohodový a kamarádský oddíl. Je to tak?
Osobně mám radost, že rosteme, vyvíjíme se. Jsme hraví a kamarádští, netolerujeme šikanu a na děti nekřičíme. Jsem přesvědčen, že se takové chování přenáší na děti, i když jsme s nimi jen třeba hodinu týdně. Věřím, že si odnáší pozitivní přístup nejen ke sportu jako takovému, ale k sobě navzájem. Pro nás není prioritou kolektivní výsledek na turnaji, ale osobnostní a sportovní růst jednotlivců. Jsme rádi, když děti odcházejí nadšené, že vznikla nová přátelství, a těší se na další trénink. Kvůli současné situaci se snažíme sportovat venku.

nechýběl táborák ani noční bojovka. Na konci tohoto školního roku nabízíme nově možnost účastnit se i kempů pořádaných Floorball Academy.

Jakých úspěchů jste dosáhli?

Jak jsem již naznačil dříve, nejsme výkonnostní oddíl, nehrajeme pravidelné turnaje. Pro nás je úspěch to, že vidíme nadšené děti, které třeba nemají vrozené dispozice ke sportu, ale snaží se neustále zlepšovat. To ale neznamená, že nejsme soutěživí, například v loňském roce jsme se umístili na turnaji kroužků v Praze na krásném 2. místě. Z naší strany trenérů je úspěch to, že vymyslíme a realizujeme zajímavou tréninkovou hodinu. Děti během tréninku nestojí, nečekají až na ně přijde řada a aktivně se zapojují celou tréninkovou hodinu. Osobně jsem rád, že trénink nejstarších žáků vede kolega Daniel Menhart, který jako bývalý extraligový hráč a člen širší juniorské reprezentace, přinesl spoustu zkušeností. Spolu posouváme úroveň škvoreckého mládežnického florbalu na vyšší úroveň.

Děkuji za rozhovor
Jan Dryák

Florbal Škvorec / Floorball Academy
telefon: +420 773 299 200
e-mail: florbalškvorec@gmail.com
www.facebook.com/florbalškvorec
www.floorballacademy.cz/
Pro chlapce ve věku 7-15 let
cena: 2000 Kč / šk. rok
potřebná výbava: sálová obuv, sportovní oblečení, florballa (začátečnickům můžeme půjčit)

Změna územního plánu Škvorec

V polovině října bylo vyhlášeno výběrové řízení na zpracovatele Změny č. 2 územního plánu Škvorec. Návrh bude zahrnovat zastupitelstvem schválené změny využití pozemků, o které požádali jejich vlastníci, dále aktualizaci funkčního využití ploch podle současného stavu území a podmínek na jednotlivých plochách podle aktuálních a budoucích potřeb. Návrh bude projednáván ve standardním řízení a tudíž bude připomínkován ve společném jednání a také při veřejném projednání. Připomínky ke změně územního plánu může podávat kdokoli, námitky mohou podat pouze dotčené správní orgány, vlastníci dotčených pozemků a staveb, oprávněný investor a zástupce veřejnosti. Všechny námitky i připomínky musí být přítomny uplatněny písemně. Výsledný návrh nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky, kterou schvaluje zastupitelstvo městyse.

Facebooková skupina stará ŠKVOREC a TŘEBOHOSTICE

stará ŠKVOREC a TŘEBOHOSTICE

Veřejná skupina · 337 členů

+ Pozvat

Obsahem této facebookové skupiny jsou fotografické, písemné, ale i rodinné vzpomínky na místo, kde žijeme. Staré fotografie pomalu mizí z alb i šuplíků. Byla by škoda je nechávat napospas popelnicím a zubu času. Bohužel pomalu mizí i lidé, kteří mají povědomí, o čem fotografie vypráví. Protože děda v klobouku bez vzpomínky, zůstane dědou v klobouku. Skupinu založil před dvěma lety Lukáš Menoušek a postupně se připo-

jily více než tři stovky lidí. Řada členů jsou nejen zájemci o místní historii, ale lidé, kteří sami aktivně sdílejí nalezené poklady ze starých alb a krabic. Často jsou to i velmi staré lokální noviny. Skupina také podnítila některé jedince, aby nalezené materiály nabízeli zároveň do archivu obce. Bude vítán každý, kdo by se chtěl připojit do skupiny „stará ŠKVOREC a TŘEBOHOSTICE“ nebo nalezenou historii poskytl k nasazení obci.

Na zinním snímku od Danieli Koláčové je Barákova ulice. V popředí je kram potra-
vinami pana Šichy. Po jeho nuceném zavření
začátkem padesátých let zde byla klubov-
na ČSM, v šedesátých letech byl obchod
přestavěn na byt. Vedle byly ještě potra-
vinový pan Novák a samostatné okénko
jako trafik paní Novákové, kde bylo možno
pořídit noviny a cigarety. V pozadí je
k poznání hostinec U Vacků.

NENECHTE SI UJÍT HASIČSKÉ NOVINKY

Hasiči jsou v naší obci doslova skoro u všeho. A to jak ti profesionální, tak dobrovolní. Jsou klíčovým partnerem pro správu naší obce a zároveň součástí místního každodenního života. Společně s různými spolky i skupinami lidí také pořádají nebo se podílí na mnoha společenských

akcích, svůj volný čas věnují celoročně dětem. Jejich práce je nepřehlédnutelná a proto také místní občané rádi zase udělají něco pro hasiče. V podzimních Hasičských novinkách se dozvíte mnoho zajímavého i o místních lidech, kteří s hasiči spolupracují. Děkujeme všem za jejich skvělou spolupráci.

Autor: Lubomír Mikisek
Foto: Simona Velkoborská

2020 – zvláštní rok, který právě prožíváme

Vybrali jsme některé události, které jsme v letošním roce v našem městysi zažívali nebo jimi žili. Hodně se toho odehrávalo kvůli karanténě doma a na sociálních sítích, ale našťastí máme tu možnost vyjít ze dveří a užít si přírodu kolem nás. Určitě si mnozí na procházkách uvědomili, že bychom příští rok mohli přírodě, a tím i sobě, pomoci. Je to v dnešní době velké globální téma, ale můžeme začít sami s tím kouskem, který máme zde. Ale pojďme se vrátit k letošním událostem.

LEDEN

Nový rok začal ve znamení úklidu nebo přesněji řečeno se změnou systému nakládání s odpady. Neustále se zvedající ceny za likvidaci odpadků byly pro rozpočet městyse, který toto léta dotoval, už neudržitelné. Většina lidí nemá ráda změny, a tak bylo kolem výběru popelnic a nastavení nového systému hodně komunikace a různých názorů. Celý proces přípravy a realizace nás pak všechny významně zaměstnal i v dalších měsících. A teď na konci roku jsme rádi, že nový režim nám všem šetří peníze a dokonce bychom měli na pořízení nových popelnic a kompostérů získat dotaci ve výši 3,18 mil. Kč. • V lednu také proběhl tradiční ples hasičů.

ÚNOR

Hned 1. února vyhráli mladí fotbalisté turnaj mladší přípravky v Říčanech. Byli nejlepší ze sedmi týmů a kromě vítězství si jako trofej odvezli fotografii s Milanem Barošem. V únoru také proběhl tradiční ples TJ Sokol Škvorec. • Z uskutečněných kulturních akcí bychom zmínili ještě přednášku na téma pravidla silničního provozu od Roberta Kotála z Třebohostic, kterou účastníci chválili. • Po dlouhých osmi letech pauzy začal městys opět psát svou kroniku. Ač se to zdá v době „všechno najdu na netu“ jako nepodstatné, každodenní práce na správě našeho městyse ukazuje, že historie je velmi důležitá. Postupné změny, drobné události nebo dílčí jednání často ani nevnímáme a bez pravidelné bilance nás může po pár letech kdeco přímo zaskočit. • V polovině února vydal ČHMÚ výstrahu na několikadenní silný jihozápadní nárazový vítr. Očekávané poškození stromů a lesních porostů, škody na majetku a některých budovách i výpadky elektrického proudu se bohužel potvrdily i u nás. Například v lokalitě Na Dolíkách došlo k pádu stromu na jednu z chat, kde v té době našťastí nikdo nebyl, i když majitelé chaty využívají jako své trvalé bydliště. Městys rodině poskytl náhradní ubytování zdarma a Spolek sousedů uspořádal veřejnou sbírku, která díky vaší solidaritě pomohla rodině vyřešit akutní problémy a kompletní vytápění v novém domě. • Naš městys tou dobou získal dotaci 1,3 mil. Kč na přestavbu zahrady mateřské školy. • Do našich

životů náhle vstoupilo nové slovo „koronavirus“.

BŘEZEN

Covid19 přestal být zahraničním problémem a náhle změnil rytmus našich každodenních životů. Spolek občanů pro Škvorec a Třebohostice ještě stihl uspořádat výjezd u příležitosti MDŽ, ale následně vláda zavedla opatření omezující náš zavedený pracovní režim. • 11. března se zavřely školy. Ze stovek rodičů se tu stali učitelé, kuchaři, vychovatelé, uklízeči a psychologové. Postupně se zrušily i všechny besedy, filmové projekce, zájmové kroužky, ples městyse i premiérová představení nově vzniklého Divadelního souboru Bezdíkov. Od 16. března začalo navíc platit omezení pohybu. Nejvíce následnou izolací trpěli starší lidé. • Také se ale ukázalo, že mezi námi žije spousta kutilů a švadlen, ale hlavně mnoho lidí, kteří chtějí pomoci. Hodně z vás také využilo čas k pracím na našem okolí. Například Gábina Černá za Spolku sousedů zkulturnovala porost a prostranství před obchodem U Komárků.

DUBEN

Začali jsme se učit žít v izolaci bez osobních sociálních kontaktů. Mnozí začali pracovat v rámci home office. Rodiče školou povinných dětí získali nečekané detailní zkušenosti s učivem svých dětí. • Na úřadě nám přibyla agenda související s novou situací, ale zároveň jsme pokračovali v plánovaných projektech. Zveřejnili jsme první část pasportu městyse Škvorec, revidoval se obecní rozhlas a realizoval se propustek Na Pazderně. • Zažili jsme velmi zvláštní Velikonoce bez koledy, ale aspoň se na facebookové skupině uskutečnila milá soutěž o nejhezčí kraslice. Novinkou byla vajíčka s rouškou, ale nejvíce hlasů získaly vyškabované kraslice Štěpánky Strnadové Počtové a její maminky.

KVĚTEN

Ve spolupráci s hasiči jsme vám rozváželi nové barevné popelnice a kompostéry. Po dvou měsících izolace jsme se zase viděli osobně. Většinou to byla velmi příjemná setkání a ještě jednou děkujeme za vaše domácí občerstvení. • Pokračovalo se v opravách vjezdů ulic Za Zahradami,

Komenského, Jiráskova, Havlíčkova a Smiřických. Opravil se propadlý chodník u křižovatky ulic Říčanská a Komenského. • Vláda vydala nové pokyny, díky kterým jsme mohli zase začít dělat některé společné aktivity. Děti se mohly vrátit do škol.

ČERVEN

Poprvé v historii jsme objednali pro občany mobilní svoz pneumatik, velkoobjemového a nebezpečného

odpadu. • V červnu byla znát všeobecná chuť zase začít žít společenským a kulturním životem a tak se realizovalo hned několik akcí. Zajímavá byla Noc kostelů ve škvoreckém evangelickém kostele, hasiči pořádali pro děti zábavné sportovní odpoledne v parku, Spolek sousedů ve spolupráci se Savoia Castle dětem připravili živý koncert Písničky nejen z pohádek a Bio Bezdíkov zahájilo sezónu letního kina. Začalo léto a bylo krásné.

ČERVENEC

Hned po vysvědčení vyjeli naši hasiči spolu s dětmi do Krkonoš na tradiční hasičské soustředění. Jsme rádi, že zde máme tolik aktivních lidí, kteří dětem věnují po celý rok svůj volný čas a učí je mnohým dovednostem.

Příměstské tábory pořádaly pro naše děti i další sportovní oddíly, jako například fotbalový nebo florbalový a také proběhl tradiční camp anglické školy Helen Doron. • Hlad po společných zážitcích způsobil, že skupina místních lidí iniciovala městys k pořádání letního koncertu valašské skupiny Mňága a Žďorp. Pro nás třetínickou na dortu bylo premiérové vystoupení škvorecké funky beat kapely Kec On The Mour, která koncert odstartovala. • Koncem měsíce se městys ještě podílel na romantické večerní akci Nokturno u jezírka, který Spolek sousedů pořádal s rodinou Eremeev na zámku Savoia.

SRPEN

Léto bylo ideální pro setkávání lidí všeho věku. Spolek občanů pro Škvorec a Třebohostice toho využil k několika výletům za divadlem do Louňovic. Hojně byla navštěvována všechna naše občerstvovací zařízení: Restaurace Pavlač, Hostince U Vacků i U Zálabských. • V sále U Zálabských, který je také zázemím a zkušebnou Divadelního souboru Bezdíkov, jsme nejen pro seniory uspořádali Čaj o páté

s harmonikářem Liborem Šimůnkem. Naopak děti se mohly pustit po stopách Asterixe v třebhostickém lese díky už tradiční kostýmní letní bojovce od Spolku sousedů. • Jako zřizovatel MŠ a ZŠ Škvorec jsme museli před nástupem dětí a pedagogů do škol provést celou řadu kroků. Po zkušenostech z jara s uzavřením škol jsme museli být připraveni i na situaci, kdy se děti budou opět muset učit doma. • Jen pro zajímavost, v rámci letošní zkrácené svatební sezóny jsme v našem matričním obvodu oddali i tak téměř sto párů.

ZÁŘÍ

Děti nastoupily do škol a také někteří zaměstnanci se z home office přesunuli do kanceláří. Většina z nás doufala, že se společenský a kulturní život vrátí k takovému, jaký jsme ho znali. V průběhu září proběhlo hned několik hezkých akcí. Komentovaná procházka se spisovatelem Janem Psotou, TJ Sokol Škvorec na hřišti připravil pro děti Lampionovou zábavu s večerním koncertem a Dětský den se sportovním turnajem uspořádala osada Old Wanderers v Třebohosticích. • Velkou akcí byl Škvorecký jarmark, do kterého se zapojilo téměř třicet místních trhů. Účastníci chválili propojení tradičních, historických i moderních prvků a celkově velmi příjemnou atmosféru. • Bio Bezdíkov ukončilo letošní filmovou sezónu, ve které se kromě novinek promítal kultovní srdcový snímek Pulp Fiction, na nějž byla získána práva až v Británii.

Posledním letošním promítaným snímkem byl film Havel, jehož výtěžek se věnoval říčanským skautům na obnovu vyhořelé klubovny. • Městysu se podařilo získat dotaci téměř 400 tis. Kč na úpravu odpočinkového místa na cestě k lomu Na Plachtě.

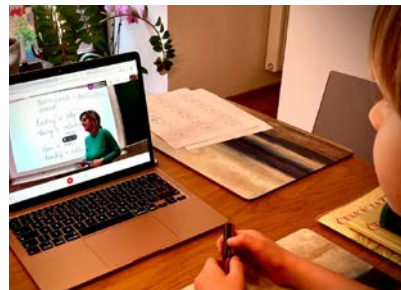
ŘÍJEN

Přes zhoršující se situaci s nárůstem nakažených i hospitalizovaných s Covid19 proběhly volby do Krajských

zastupitelstev podle původního plánu 2. - 3. 10. V našem městysi byla volební účast 48,24 % a nejvíce hlasů od nás s podílem 27,26 % získali STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ. • Podle očekávání se nedlouho po volbách zprísnila hygienická opatření, zrušily se všechny další plánované akce a 14. října došlo opět k uzavření škol. Tentokrát byla naše škola na online výuku připravena a téměř okamžitě pokračovala online ve vyučování. • Uzavření provozu se bohužel týkalo i většiny služeb a obchodů. • Městys učinil důležité kroky v hlavních projektech, což je vybudování kanalizace, chodníku a zastávky v Třebohosticích a rekonstrukce několika ulic ve Škvorci.

LISTOPAD

V tomto měsíci je naším hlavním úkolem příprava rozpočtu na příští rok. Určitě nás postihne další snížení příjmů, stejně jako ostatní obce. Proto musíme být obezřetní v plánovaných investicích a mandatorní výdaje vynakládat efektivně. Zároveň také proběhla kontrola našeho hospodaření krajskými audity s nejlepším

možným konstatováním. • V druhé polovině měsíce se vrátily do školy nejdříve děti prvních, druhých a devátých tříd, později i ostatní žáci. Všichni doufáme, že se postupně rozšíří další služby, jako pošta nebo doprava a otevrou obchody. • Připravili jsme pro vás videokonferenci s autorem návrhu nového multifunkčního hřiště za sokolovnou, která vám představuje základní vizi sportoviště.

PROSINEC

Na konci tohoto přehledu vybraných letošních událostí i naší práce bychom vám všem chtěli poděkovat za spolupráci. Společné akce se sice stále pořádat nemohou, ale nic nám nebrání oslavit svátky individuálními procházkami a cestou se pokochat všudypřítomnou vánoční výzdobou. • Díky našim skautům by měla být i letos možnost přinést si před Štědrým dnem domů Betlémské světlo.

